

ఒరులెయని యొనరించిన నరవర యిత్తియము తన మనంబున కగు ద
నౌరులకు నవి సేయకునికి పరాయణము పరమ ధర్మపథముల కెల్లన్

පොත්‍ර

వ్యవస్థాపకులు: దిశాద్ధరక విశ్వదాత శ్రీ కాశినాథుని నాగిశ్వరరావు పంతులు

చదువు భవిత?

విద్య వ్యవస్థలో కొత్త విధానాలు వచ్చాయి,ఇంకా ఇంకా వస్తువ్యాపారాలు,చదువుల్లో ఎన్నో మార్పులు వాలనే డిమాండ్ ఎప్పటి సుంచో ఉంది.విద్య విధానంలో సంస్కరణలు సమగ్రంగా జరగాలని పెద్ద శాశ్వతులుగా సూచిస్తున్నారు.సూతన విద్య విధానం-2020ని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించి కూడా చాలా అలాపుండి.దీని ప్రభావం, పరిషామాలు,ఫలితాలపై సమగ్ర సమీక్షలు జరగాలి.మనో వికాసానికి -ఉపాధికి అతి ప్రగతికి తోడ్పడని విద్య నిరర్థకం.చాలా ఏళ్ళ సుంచి పాత చింతకాయ పవ్వడి జీడీల్స్ ని విద్య ఉండియుంది.చాలా తత్కష కోర్పులకే డిమాండ్ ఉండి,ఎన్నో స్టేట్లు నిరర్థకంగా మారిపోయిన సందర్భాల ఇంకా మహిసోలేదు.డిమాండ్-సప్లై సూతన అమలులో సంపూర్ణత్వం సాధించాల్సిపుంది.ప్రోట్ గ్రాడ్యూయ్స్ వన్ చదివి శాంతా చిన్న చిన్న ఉద్యోగాలకే,చాలి చాలని జీతలకే పరిమితమైపోయాడ వారు ఎందరో మన మర్ప అలా న్నారు.అటు ప్రతి నైపుణ్యం లేదు -ఇటు కమ్యూనికేప్సన్ స్క్రీన్ లేవు. కేవలం స్క్రీఫిట్టు తప్ప జ్ఞానంతంతమాత్మమే అనే పరిస్థితుల్లో చాలా మంది ఉన్నారు.ఆ సర్టిఫికేట్టు కూడాలన్ని ఉద్యోగాలకు పనిచేసుకున్నారు.పదివిన విద్యకు -చేసే ఉద్యోగానికి ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండానే విద్య వ్యవస్థ నిన్నుచే పరిశీలించాలి. వేళ్ళాస్కూల్స్ ను 75 ఏళ్ళ స్నాతంత భారతంలో ఎన్నో ప్రతమాలు మారాయి.కాల్స్,ప్రపంచం ఆరుటన్న పరిశీలనలు,అవసరాలకు అనుగంభించా విద్య వ్యవస్థను మార్చుకుంటూ వెళ్ళడంలో బిలమైంది. దుగులు పడలేదు.ఎక్కువమంది చిరుదోగులుగా,నిరుదోగులుగా మిగిలిపోయారు.దేశ అవసరాలకు దుపులు ఉపయోగ పదిని ధాఖలలు తక్కువే.వ్యక్తిగతంగానూ ఆ విద్యార్థికి అవి ఉపయోగపడలేదు.అద్య విధానంలోకి చెడ్డ రేవది నందర్గా మారింది.ప్రధానంగా నిపుణుల కెరత చాలా ఎక్కువుంది.పరిశేధనవాలా పేదగా ఉండి.కొన్ని కోర్పులు మాత్రమే ఉపయోగపడ్డాయి. కొండమంది మాత్రమే యొక్కజికలయ్యారు. కొందరు ల్రియన్ ద్వయిన్ పేరుతో విశేషాలకు వైపు శ్రిపత్పద్మ.భారతదేశంలో ప్రతిభాగాలు కొ లేదు.మానవ వసరలు పుష్టిలంగా ఉన్నాయి.వ్యవస్థక్రతమైన విధానాలలో ఉన్న లోపాల వల్ల,మన నూనో మరికొన్ని దేశాలను దాటి మిండకు వెళ్ళికావియాము.విద్య విధానం సక్రమంగా, ఘలంతంగా ఉంటే,ఎన్నో దేశాలను ఈపాలికీ అధిగమించి పుండే వాళ్ళు.ఈ అధినికి విద్య విధానంరాక మందు,మన అపారామణ జ్ఞానానికి నెలపైన భేధామి మనిది.లార్డ్ మెకాల్ మొదలు, ఎందరో పాశ్చాత్యులు మార్పాలాలై దెబ్బతిరా.అటు సంపదాయ జ్ఞానం లేదు. ఇటు కావాల్సినంత అత్యాధునికి దు.ఇన్నాళ్ళకు,ఇన్నేళ్ళకుండర ప్రభుత్వం కదిలి వచ్చి,తొక్క విద్య విధానంతిసుకువచ్చింది.అందుల్లో కొగున్నాయి,కొన్ని అవసరాలకు దూరంగా ఉన్నాయి. మరికొన్ని సమగ్రతకు దగ్గరగా లేవు.విద్య విధానం

విలనిజానికో చిరునామా..

నారబుంపణం

అందరిలాగే నాగభూషణం కూడా తొలుత స్టేజ్ ఎక్కి.. అందరి నటుల్లుగా చప్పుట్లనే జీతభత్యాలుగా భావించి.. వాటికి మైమరిచారు. ఆ తరువా పెండితెరకు మీదకు వచ్చి విలనిజంలో తనకంటూ ఓ ప్రత్యేకమైన ఆమేజ్ సాధించారు. కన్నంగ్ విలనిజానికి నిలువెత్తు తెరరూపం నాగభూషణం ఎలాంటి ఆవేశకవేశాలను పెద్దగా కురిపించకుండానే సన్నిహిషేఖంలో కావ నిసంత విలనిజం నింపగల చాపుర్యం నాగభూషణం సొంతం. భక్తి- ముక్కి రక్కి... కాదేది విలనిజానికనర్థం అన్నదే ధైయంగా నటించిన మహానుల దాయన. మద్రాసు చేరే వరక ఆయనకు నాటకాల గురించి అస్సలు తెయదు. జి.వరలభ్యి, మిక్కిలినేని ఆయనలోని నటుడ్ది మేల్ళూలిపార చిన్నపుటీ నుంచీ ఎముపక్షాభావజాలానికి ఆకర్షితుడవుతూ వచ్చార్ప జి.వరలభ్యి, మిక్కిలినేని తో కిలిని ఆత్మేయ రాసిన భయం, కప్పలు నాటకాల్లో విరివిగా నటించారాయన. అలా నాగభూషణం-నటించివితాని బీజం పడింది. నాగభూషణంలోని నిజమైన నటుడ్ది వెలికి తీసింది మద్రాసాటక రంగమే. ఆనాటికే ఎమ్మార్న రాధా, మనోహర వంబీ ప్రయోక్త తమికానాటకాలను అదరగొట్టేస్తున్నారు. ఆదే నాగభూషణం జీవితామలువు తిప్పింది. వారాదిన రక్తకష్ణీర్ నాటకం.. ఆనాడు పెద్ద స్టేజ్ నెస్టేప్సన్. ఆ రక్తకష్ణీర్ నాటకాన్నే తెలుగులో ఆడి తన ఆ నాటకంపేరు తన ఇంటి శేరుగా చేసేసుకున్న గొప్ప నటుడాయన. రక్తకష్ణీర్ నాటకం జిచ్చిన గ్రామర్ ఆయనకు సినిమా వేపలకు బాగా ఉపయోగ పడింది అనాటి నంచి నాగభూషణం... ప్రతిసాయుక పొత్తులకు జీవం పోశార్ప

తెలుగుజాతీక, తెలుగు భాషికు వ్రతిక

శ్రీపండ సుబ్రహ్మణ్యరావు

నిష్ట గిరిప్పును వైదిక కుటుంబంలో జన్మించారు. ఇంటి నిండి గ్రంథాలే. వాటిలో ఒక కుటుంబంలో జన్మించుకుని క్రాఫ్ చేయించుకోవచూనికి వీళ్లేదు. సహించుకోవచూను లేక పోయారు. బొక్కు తెడుక్కోవుటానికి వీళ్లేదు. భరించతేక పోయారు. తెలుగు భాషకు, తెలుగు జూతికి జరుగుతున్న అన్యాయాన్ని బ్యాంలోనే గ్రహించారు. 13 ఏళ్ల వయసులో కలం పట్టారు పతికను ప్రారంభించారు. పోరాటం జరిపారు. వ్యాపారిక భాష తియ్యదనం రుచి చూపించారు. “నా తెలుగు భాష శాస్త్రాధియం తాటా బూటం కాదు. నా తెలుగు భాష యుగయుగాలుగా ప్రజావిహానిగా వుండినది. కానీ, యిప్పాళ ఆ భాష లోంచి ఒక మాట, ఈ భాషలోంచి ఒక మాట ఎఱవు తెస్పుకుని భారత విద్య ప్రదదిస్తున్నది కాదు. నా తెలుగు సంస్కృతికి తేనె బసుకులందించింది కానీ నిరు చప్పనిది కాదు. నా తెలుగు భాష స్వతంత్రంగా బ్రిత్టగ్లిగింగా గాని కృతిమ సాధనాలతో ప్రాణివాయువు కూర్చుకోవలసింది కాదు అక్రమ దోషదాలతో పోషించవలసింది కాదు” అంటూ ఎలుగ్గా అరిచారు శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యాంశ్చర్ణిశ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యాంశ్చర్ణి 189 ఏప్రిల్ 23న జన్మించారు. తూర్పు గోదావరి జిల్లా, పాలమూరా తాలూకాలోని పాలమూరు గ్రామంలో జన్మించారు. తల్లి మహాలక్ష్మి సోదెమ్మ తండ్రి లక్ష్మిపతి సోదుయాజలు. సంప్రదాయాలకు నియమమైన నిరుపేద బ్రాహ్మణ కుటుంబం. ఇంటి నిండా సంస్కృత గ్రంథాలుండేవి. తెలుగు పుస్తకం ఒక్కిటి కూడా వుండి కాదు. మనసంస్కృతి సంస్కృత భాషతో ముదిపిడి వుంది. తెలుగు పుస్తకాల మనింటిలోకి రాకూడదనే వారు. ప్రతి పిల్లలాడు క్రాఫ్ చేయించుకుని స్నేహితులతో కలిగి తిరగాలని ఉటలాటపడతాడు. పెదల అందుకు అంగికరించేవారు కాదు. చొక్కు తొడుక్కోవుటానికి అంగికరించేవారు కాదు. పిలక పెంచుకోవటం, జంధుం వ్రేలాడేసుకౌం తిరగటం ఆచారంగా అభిప్రాయవేదవారు కుటుంబికులు. ఇష్టం లేక పోయినా ఆ నిబంధనలకు తల్లిగి మందుకు సాగారు. దైవిక విదున్న నభ్యాసించాక, సామీత్యాధ్యాయనంలో కలా లుమోపారు. 13 ఏళ్ల రచనా వ్యాపంగం ప్రారంభించారు. కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితులకు లోనుకూపటంతో ఆయుర్వేద మందులు తయారు చేసేవారు “గంధర్వ శార్ఘశి” పేరున మందుల వ్యాపారం ప్రారంభించారు “ఆయుర్వేద ముక్కావలి” అనే గ్రంథాన్ని కూడా రాశారు. సంస్కృత భాషకు స్వస్తి పతికి తెలుగులోనే రచనా వ్యాపంగం కొన్సాగించారు గాంధీజీని, ఖద్దరును, హిందీని దూరంగా నెట్లారు. సంప్రదాయ కుటుంబం కావటం వల్ల ప్రాథమిక విద్య మొత్తం ఇంటిలో

యి. మీగడ తరకలు భారతి మానప్రతికలో ప్రచంచజాడింది ‘విజయనగర రాజుల కథలు’ అనే పుస్తకం బాలరకు చరిత్రలో నీతిని విషాంచునికి ఉండేశించబడిన సంపుటం. దీనిలో గోల్దొంగ నవాబు కథలు, ఓరుగంటి రాజుల కథలు, చిత్రములు రాజుల కథలు ధీశ్వర రాజుల కథలు పొందుపరచబడ్డాయి. వీరి మొదటి కథ “ఇరువురము ఒక చోటికే పోదాము” 1915లో ప్రచంచమైంది. ఇది నవలల విషయానికి వ్స్తే, ‘మిథున రాగం’, స్కూలన వాటిక, ‘అనాధ బాలిక’, ‘రక్షణ బంధుం’, ‘సీల సుందరి’, ‘క్రీస్తియానికి మధునం’, ‘విషాంగిజలు’, ‘ఆత్మజబితి’, ‘రాజరాజు’ మొదలైనవి గుర్తింపు పొందాయి. వీరి కలం నుండి నాటకాలు కూడా వెలువడ్డాయి. ‘వారకాంత ప్రేమపాశం’, ‘నిశ్చ బంధునం’, ‘రాజురాజు’, ‘కలం పోటులు’ (వికాంకి)లు. ‘అత్త అల్లుడు’, ‘అలంకృతి’, ‘అభిసారిక’, ‘బాలిక తాత’, అనే ఖండకావ్యాలు బహుకంగా ఆకట్టుకున్నాయి. ఇకపోతే విమర్శనా గ్రంథాల్లో కూడా అందేవేసిన చెయ్యి అనిపించుకున్నారు ‘పాటిగ్రేటిత’, ‘శ్రవణానంద శ్యంబలం’, ‘గళహస్తిక’ అనే ప్రజాదరణ పొందాయి. కథారచయితగా గుర్తింపు పొందిన శ్రీపాఠ నవల, నాటిక, కవిత, చరిత్రలు, పురాణాలిపిహసులు, శాస్త్రాల లాంటి ప్రక్రియలన్నిటిలోనూ సిద్ధహస్తాలనిచించుకున్నారు. వ్యాఖ్యల నాలు రాశారు. అనువాదాలు చేశారు. ‘కళాభివృద్ధినీ పరిషత్తీ’ ఏర్పాటు చేసి, సభలు నిర్వహించారు. సన్మానాలు చేశారు. నాటకాలు ఆడారు. వయులినీ నేర్చుకున్నారు. నిజాయితీ, నిబంధం, నిష్పర్శ్వ ఆయన సహజ గుణాలు. వీటన్నింటి కన్నా తెలుగుజాతి అన్నా తెలుగు భాష అన్నా మక్కువు, మమకారాలు ఎక్కువు. వరకట్టు అస్సుశ్యతలపై వారికి విముఖత, మాతృభాష పట్లు చిన్నమాపు పని రాదంటారు. తల్లి భావసు ప్రక్కత పెట్టి వేరే భావాలో మాట్లాడేవారా తల్లిలేని బిడ్డతో సమానం అంటారు. నా తెలుగుపై నాకు నిషేధ విమితి? అంటూ ప్రప్రథమంగా నన్నయ భారతం తెలిచి పరింపట ప్రారంభించారు. అదే తెలుగు సాహిత్యానికి ఆయన్నీ అంకిత చేసింది. ఆయన విద్యార్థి దశలో ఉన్నప్పుడే డెబ్బి విల్క వితంతుపాశాట్టి చేత మదనలామరాజు కథలు చదివించిందట. అదే తెలుగు పట్ల వారికి మమకారం పెరగటానికి కారణమైందట. “నేను అండ్రు జ్ఞాని నా పూర్వుల రక్తమే నన్ను నడిపిస్తాంది. భరత వర్గానికి నేను ప్రవర్తకట్టి. ప్రపంచానికి నేను ఆదర్శ పురుషుడై అని చెప్పుకోగలటమే న పరమావధి” అంటూ, “ఏ జాతి ఎదుట, ఏ సందర్భంలోను నా తెలుగుజాతి తీసిపోదు” అని ఉద్ఘాటించిన నుఱ్ఱిప్పుల్చాప్తారు. **దాసల ఆక్షారస్తోషము**

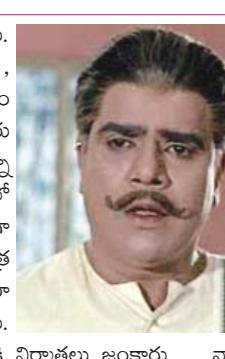
అలుపెరుగని పోరాట యొద్దుడు గౌతు లచ్చున్న

భారత దేశంలో సర్దార్ లగు పేరొందిన ప్రముఖులలో ఒకరు సర్దార్ వల్లభభాయ పటేర్. మరొకరు సర్దార్ గాతు లచ్చన్న ఒకరిది దేశస్వాయిలో, మరొకరిది రాష్ట్ర స్వాయిలో రాసించారు. సర్దార్ అంతిమ సేవాని. స్వాతంత్ర్యోద్యమ పోరాట విహరిగా ఎన్నో ఉధ్వములలో నడిపిన కురువుడ్దుడు సర్దార్ గాతు లచ్చన్న జీవిందారీ వర్ధాపు వ్యతిరేక పోరాట వీరునిగా ప్రజాహృదయాలలో లచ్చన్న స్థానం చెక్కు చెడరనిది. గౌతు లచ్చన్న (ఆగష్టు 16, 1909 - ఏప్రిల్ 19 2006) సాహసానికి, కార్యాధ్యక్షతకు మెచ్చి ప్రజలల్చిన కిత్తాతి సర్దార్. సర్దార్ గౌతు లచ్చన్న వి.వి.గిరి, నేతాజి సుఖాచ్చ చంగ్రాంబోస్, జయంతి ధర్మతేజ, ముదలగు అనేకమంది జాతీయ నాయకులలో కలిసి భారత దేశ స్వాతంత్ర్య పోరాటాలలో పాల్గొని, అనేక పర్యాయాలు డైలుకు వెళ్లారు. ప్రకాశం పంతులు, బెజవడ గోపాల్ రెడ్డి మంత్రివర్గంలో మంత్రి పదవి నిర్వహించిన లచ్చన్న, మర్యాదా నిప్పిధం విషయంలో ప్రకాశం పంతులతో విభేదించి, అవిప్పు తీర్మానం ప్రవేశపెట్టి, ప్రకాశం ప్రభుత్వ పతనానికి కారణభాతులు య్యారు. చిన్న రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకు మర్యాద ప్రకటించారు. తెలుగాణ ప్రత్యేక రాష్ట్ర సాధనకు నాటి ఉర్ధుము నేత మర్పి చెన్నార్థిత్తిడి చేతులు కలిపారు. తెలంగాణా రాష్ట్ర అవసరాన్ని, డచిత్యాన్ని విపరిస్తూ పుస్కం త్రాశాదు. ఇందిరాగాంధి అత్యవసర పరిస్తి విధించి నష్టుడు వ్యతిరేకించి, స్పెష్చ కోసం పోరాదారు. చౌదిర చరణ సింగ్, జయప్రకాశ్ నాయకు, మసాని లతో కలిసి పనిచేశారు. తెలుగులో మంచి ఉపన్యాసకుడుగా, రాజుజి ఉపన్యాసాల అనువాదకుడిగా, చిత్రపతి ముద్ర వేయించుకున్న బిడుగువర్గ పోరాట యోధుడు లచ్చన్న: సర్దార్ గౌతు లచ్చన్న: ఉత్తర కోసా కిలింగ్ సేవలు ఉద్ధానం (ప్రాంతాన (నాటి గంజాం జిల్లా) సోంపేట తాలూకాల్లా బారువా అనే గ్రామంలో 1909 ఆగష్టు 16 వ తేదీన ఒక సాధారణ భీద గౌతు కుటుంబములో గౌతు చిట్టయ్య, రాజమృత దంపతులక జన్మించారు. బారువాలో గల ప్రాథమిక పారశాలలో 1916లో చేరి, పారశాలలో 8 వ తరగతి వరకు చదివి, ప్రక్కనే ఉన్న మందసా రాజువారి పైసుల్లో 9 వ తరగతిలో చేరి, పరీక్ష తప్పుడు శ్రీకారుకుణంలో ఉన్నత పారశాలలో చేర్చించగా, అక్కడ జగన్నాధు పంతులుగారి ఇంటిలో ఉండి చదువు సాగించారు. ఆ సూల్లో ట్రై మాప్పారు నేమాని నరసింహమార్తి శిక్షణలో జాతీయ భావాల్ని అలంకర్యకున్నారు. లచ్చన్నకు అనాటికి 21 సపుత్రులు. 1929-30 విధ్యా సంవత్సరం మెల్లిక్కులోపన్ చదువుతుండగానే 21వ ఏటాగాంధీజీ పిలువువచిన విద్యుత్ స్పస్తి చెప్పి స్వాతంత్ర్యోద్యమంల్

A portrait photograph of K. S. Gurubrahma, an elderly man with white hair and glasses, wearing a white shirt and a red tie. He is looking slightly to the right of the camera.

నిజంగానే భూపణంగా మారాతంలో ఆయన చేసిన చిన్న వేషము వేసిన తాగుబోతు వేషం, అమరలింగం విలన్ వేషం ఆయనకు మంచి కేవలమైన నిమాల్స్ ఎన్ని వేషాలు వేస్తున్నాడు విచిత్ర పెట్టలేదు. 19 5 జం చిత్రంలో ఆయన మొదటిసాప్తా పాత్ర చేశారు. కథానాయకుడి పెట్టున కల. ఆ కల ఈ చిత్రం ద్వారా, ఆశించినంత పేరు ఆయనకు రాల్స్ క్రొపొట్టు, అంధికి వేషాలూ ఇన్విడా

రాసిన నమత నవలను ప్రజానాయకుడు పేరుతో సినిమాగా తీసారు. అది అనేక సెన్సార్ కట్టకు గురికావడంతో పాత సెంబిమెంట్ రిపీటియ్యాంది. సరిగ్గా ఆడలేదా చిత్రం. ఆనక భాగస్తులు వంటి ఒకటి రెండు చిత్రాలు తీసినా అవి పెద్దగా ప్రజాదరణ పొందలేదు. 1974లో వచ్చిన ముత్తాల ముగ్గుల నాగభూషణం విలనిజానికి ట్రైకులు వేసిందని చెప్పాలి. సైటుకు-నైటు స్టోరులు రావుగోపాలురావు నాగభూషణాన్ని వెనక్కు నెట్టాడు. ఆ తర్వాత వచ్చిన ఆడవి రాముడులో చరిత్ర అడక్కు చెప్పింది చెయ్యి వంటి డైలాగులతో మాంచి ఊపు మీదున్నట్టు అనిపించినా... వరద్రస్త అవలేదు. కృష్ణ నలించిన నెంబర్ వన్ భూషణం అభరు సినిమా. సాంగ్స్ అండ్ ద్రామా కమిలీలో సలహసంఘ వ్యాపిగా, సిని కళాకారుల సంక్లమనిది ఏర్పాటు చేసిన వ్యక్తిగా ఆయనక డాఫ్టీలో ప్రత్యేక గుర్తింపు పుండి. ఎప్పి సినిమాలు చేసినా... నాగభూషణం కశ్యురు చేసాయితోంగా ప్రదర్శించబ దుషు 25 ఏళ్ళ పొటు మూడు దల మంది కళాకారులకు అన్నం పెట్టింది. ఇది నిజంగా నాగభూషణం వ్యాపితనానికి నిర్ధారించినం. ఇలా రెండు దశ బ్లౌ పాటు ఉణ్ణులంగా తెలుగు మీద ప్రకాశించిన నాగభూషణం స్థాపించిన ఒరవడి తరువాత రావు లారావు, సూతన్ ప్రసార్, కోలు లైని వాసరావు ద్వారా సినిమాగింది. అటు సినిమాల్నోనూ, ఇటు రంగస్తలం మీదా ఏకాలంలో ఉపాస్కార్ అనిపించుకున్న ఏకైక నటుడుగా గుర్తింపు ఓందిన నాగభూషణం ఒభకు నిదర్శనంగా ఆయనను అనేక ఆవాల్లు, సత్యాల్లు వరించాయి లాగే ప్రముఖ నటీమణిలు వాణిశ్రీ, శారద మెదల్లో ఆయన నాటక దంంతో వేషాలు వేయడం విశేషం. విలయజానికే ఓ డిఫోంట్ టచ్చీను ఆయన మే 5, 1995లో తుది శాస్త్ర విదీచారు. తెలుగు చిత్రాల్లో భూషణం లేని లోటు తీర్చులేనిది. అయితే తెలుగు చిత్రాలలో నాయక పాత్రతలు ఉనంత వరకూ నాగభూషణం బిక్కిం ఉంటారు ను ప్రతిభకు అదే సంకేతం.

విలన్ చేప్పు దైలాగులక
విలనిజానికి నిలువెత్తు
పంచ లకు చిరునామా
తన సత్తా చూపించిన
విలనిజానికి నట భూషణ
సినిమాను విలన గొప్ప
కొట్టించిన ఈ మహాన
దీనికి ఆయన రక్త కన్నీ
అందుకే నాగభూషణం
శ్రీరు నాగభూషణం అ
నిజానికి నాగభూషణం
ఎస్సీఆర్ ప్రతిసాయక పే
ఆర్. నాగేశ్వరరావు, ర
ఉండేవారు. అయితే
ద్వాలు చేసి బలపరాక్రమ
షణం మాత్రం అందుకు
, విలనిజానికి ఓ కొత్త
చక్కవర్తలు నాగభూషణం
జన్మించారు. ఇంట్లుడి
పదువు సాగ లేదు. ఆ
ఆయన ఉద్యోగాన్నిప్రస
సూపరిండెంట్ కార్యాలయ
యల జీతం. ఆ జీతం
సుఖ్యరత్నంతో ఆయనక
శిలీంధును మారు వివా
రులు-ఇద్దరు కుమార్లెల
చెరువుల నీళ్ళ తాగించ

